ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 515 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ, Δευτέρα 1 Ἀπριλίου 1946

ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΘΕΣΙΝΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Η ΣΗΜΕΙΩΘΕΙΣΑ ΑΠΟΧΗ ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ

Εἰς τὰς δέλτους τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου, ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐσφυρηλάτησεν ἀσφαλῶς τὸ ἐπὶ σημότερον ὀρόσημον τῆς ἐθνικῆς μας πορείας. Ἕνα ὁρόσημον, ποὺ ἐσημείωσε συγχρόνως τὸ τέρμα μιᾶς τρικυμιώδους ἐποχῆς, μεσοῦσης δραματικῶν ἐναλλαγῶν καὶ τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς νέας, εἰς τὴν ὁποίαν, μὲ ἐμπιστοσύνην, ἔχει στηρίξει τὰς εὐγενεστέρας ἐλπίδας της ἡ Φυλή. Καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἡμέρας αὐτῆς τὴν ἠσθάνθησαν μέχρι τῶν μυχίων ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Ἀναλαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας των τοῦ Οἴκου των τὴν διεύθυνσιν, μὲ συγκίνησιν ἀνωτέρας ἐξάρσεως, συγκίνησιν πολιτῶν ἐχόντων πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς των, ἔβλεπον ἀποκαθεστημένους εἰς τὴν πατρίδα των τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς καὶ ἀνορθούμενα ἐπιβλητικῶς τὰ ἰδεώδη τοῦ δημοσίου βίου. Εἰς τὸ βάθος ὅλων αὐτῶν ἐπέρασεν ἀπὸ τὰ μάτια χιλιάδων ἐκλογέων τὸ δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος. Ἀφνοστερόν, μεγαλοπρεπῆ καὶ ὡραία, ἔστω καὶ ἂν ἤκαιγον τὰ μένουν ἀκόμη τὰ τραύματά της, τραύματα τιμῆς, ποὺ ἐδέχθη εἰς τὰ πεδία ἐνδόξων μαχῶν καὶ τραύματα ἄφρονος ἀποπείρας εἰδεχθῶν μητροκτόνων, ἐχαμογέλασεν ἀπιστεύτως γλυκὰ πρὸς ὅλα τὰ τέκνα της. Καὶ ἡ ματιά της ποὺ ἦτο ματιὰ συγγνώμης δεὰ τὸ παρελθὸν καὶ αἰσιοδοξίας δεὰ τὸ μέλλον ἐμαγνήτισε τὰς ψυχὰς τῶν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων κάπου μακρυά, πρὸς μέσον Ἰουλετσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅπως ἡ Ἀκρόπολις προσθλέπει τὸν Λυκαβηττόν, ὁ νοῦς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἀτενίζῃ τὸ ἐλεύθερον ὕθμα τοῦ Περικλέους καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Νόμων θὰ συναντᾶται εἰς ἐθνικὴν ἁρμονίαν μὲτὸν παλμὸν τῆς εὐημερίας τοῦ μεγάλου Λαοῦ μας. Τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐχθὲς εἰς τὰς κάλπας τὴν ἱερωτέραν ὑπόσχεσιν δι' τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντός του καὶ ηὐχήθη μὲ ὅλους τοὺς κτύπους τῆς ἡρωϊκῆς του καρδιᾶς νὰ γίνῃ πραγματικότης ἡ Πολιτεία, τὴν ὁποίαν ἠσθέτ.

*

Θὰ ἀρχίσωμεν —καὶ ἂς μᾶς συγχωρηθῇ— μὲ ἕνα συμβολισμόν: Διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ διὰ τὴν Φύσιν χθὲς μόλις ἤρχισεν ἡ ἄνοιξις. Ἤμερα, πράγματι, ἐπίσημος. Χρυσάφια ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἀτλάζει χωρὶς καὶ τὴν πλέον ἀνεπαίσθητον ρυτίδα ὁ θόλος του. Αὔρα ἀπαλή, θαρινή, γεμάτη καλωσύνην καὶ θαλπωρήν. Οἱ Πατρινοί, μέσα σὲ μιὰ τέτοια πλήμμυρα φωτός, ἐξεχύθηκαν, πρὶν ἀκόμη ἀπομακρυνθῇ πολύ, ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ Παναχαϊκοῦ, ὁ ἥλιος, πρὸς τὰ ἐκλογικὰ των τμήματα. Μιὰ τελευταία τακτοποίησις τῶν ἀποφάσεών των, μιὰ βιαστικὴ ματιὰ εἰς τὸ βιβλιάριον, μιὰ μικρὰ φροντὶς διὰ νὰ μὴ λησμονηθῇ ἡ ταυτότης καὶ ἔμπρὸς εἰς τὴν πόρτα τοῦ σχολείου τῆς ἐνορίας των. Καὶ ὑπῆρξαν πόρτες, ποὺ ὅταν ἤνοιξαν κάπως καθυστερημένα, εὑρέθησαν πρὸ μιᾶς στωϊκῶς ἀναμενούσης πυκνοστάτης καὶ διαρκῶς ἐπιμηκυνομένης «οὐρᾶς». Ἀλλὰ τί «οὐρᾶς», Θεέ μου! Πολιτισμένης ἀφαντάστως, ὑπομονετικῆς, ἀβρόφρονος, μειδιώσης καὶ πρὸ παντὸς ἀποφασιστικῆς. Χωρὶς δισταγμόν, ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ὑπῆρξεν ἡμέρα θριάμβου τῆς «οὐρᾶς»!

*

Συμπέρασμα πρῶτον: Ἡ περιβέντος ἀποχή, ἐπινόησις μερικῶν ἀνοήτων καὶ νοσηρῶν ἐγκεφάλων, ἀπεδείχθη μῦθος, ἀκατάλληλος καὶ διὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς ἀνησύχου παιδικῆς ἡλικίας. Ποτὲ σύνθημα, τόσον θορυβωδῶς διαφημισθέν, δὲν ἐσημείωσε παρομοίαν οἰκτρὰν χρεωκοπίαν. Ποῦ ἦσαν λοιπὸν οἱ πολῖται ἐκεῖνοι, ποὺ διὰ νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τῆς δῆθεν «τρομοκρατίας» —λεύκης ἢ μαύρης, ἀδιάφορον— ἔπρεπε, κατὰ τοὺς παντοειδεῖς θαυμαστὰς τῆς «δημοκρατικῆς Βουλγαρίας», νὰ ἀποφύγουν τὴν «οὐρὰν τοῦ καθήκοντος, νὰ περιφρονήσουν τὴν κάλπην, νὰ ἀσχημονήσουν εἰς τὰς ὁδούς, προπαγανδίζοντες τὴν «ἀποχήν; Πράγματι καὶ τῆς «ἀποχῆς» καὶ τῆς «τρομοκρατίας» ἡ διαπίστωσις ὑπῆρξε τρομερά!... Οἱ ξένοι παρατηρηταὶ τὴν ἀντελήφθησαν ἀρίστα: Εὑρέθησαν ἀπὸ πρωΐας πρὸ χειμάρρων Λαοῦ, κυκλοφορούντων ἀσνάκως εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, χειμάρρων τόσον πληθωρικῶν, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ πρέπῃ νὰ ἐπίστευσαν οἱ καλοὶ αὐτοὶ φίλοι μας ὅτι εἰς τὰς Πάτρας χθὲς δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς ἀσθενής. Διότι, θὰ τὸ εἴπωμεν πρὸς τιμήν των, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἀκόμη δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς ἑαυτούς των νὰ χάσουν τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα. Μὲ αὐτοκίνητα, μὲ τὸ ἐπαγγελμάτων ὡς προφύλαξιν καὶ μὲ κάποιον συγγενῆ των κοντὰ μετέβησαν εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐψήφισαν. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ χιλιάδες τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς εἰς κάθε ἐμφάνισίν των Ἀμερικανούς, Γάλλους καὶ Ἄγγλους ἐπόπτας. Εἰς μίαν περίπτωσιν μάλιστα κάποιος, ποὺ ἤκουε μὲν τὰς ἐπευφημίας, δὲν εἶχεν ἀντιληφθῇ ὅμως τὸν ἐπευφημούμενον Γάλλον λοχαγὸν μὲ τὸ σῆμα τῆς κουκουβάγιας εἰς τὸν βραχίονα, ἠκολούθη ἐρωτῶν τὸν πλησίον του μὲ ὕφος προκαταβολικῆς βεβαιότητος:

—Ποιὸς ὑποψήφιος ἦλθεν; Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ ἔκτασις τῆς «ἀποχῆς».

*

Καὶ ἐπειδὴ εἶχε τόσην... ἀποτυχίαν τὸ σύνθημα ἀξίζει ἴσως ν' ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον ἀκόμη μαζί του. Εἰς τὸ στόμα τοῦ Λαοῦ μας μὲ τὴν γνωστήν του θυμόσοφον διάθεσιν, ἔγινε καλαμπούρι. Οἱ Πατρινοὶ ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν ἀνύπαρκτον «ἀποχὴν» τὴν πλέον καυστικὴν εἰρωνείαν των. Καὶ «ἀπὸ ἀποχὴν» τὴν ἔκαμαν «ἀπέχει», τὴν μετέβαλον δηλαδὴ εἰς ἀντισύνθημα, θέλοντες προφανῶς δι' αὐτοῦ νὰ βροντοφωνήσουν τὸ ὄχι των, τὴν ἀποστροφήν των πρὸς τὴν πρόκλησιν αὐτὴν τῶν ἐρυθρῶν, ποὺ δὲν ἠκούσθη κἂν καὶ ποὺ δὲν συνεκίνησε κανένα. Ἔτσι ὁ κορμὸς τῶν ἐκλογέων τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, ἀποτεινόμενος πρὸς κάθε νέον σπόνδυλον, ποὺ προσετίθετο ἠρώτα μὲ ἄβρότητα διπλωματικοῦ σαλονιοῦ: «Ἀποχὴ λοιπὸν κυρ-Νῖκο»; Καὶ—χρατήσατέ το ὑπὸ σημείωσιν, ὡς ἰδιαίτερος εὐχάριστον καὶ παρήγορον—συνέβη πλειστάκις—τί σύμπτωσις!—οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ νὰ κάμουν τὴν ἴδιαν ἐρώτησιν εἰς πλείστους γνωστούς των, ἁμαρτήσαντας ἄλλοτε εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀναρχίας, διακριθέντας εἰς τὴν πίστιν των πρὸς τὸ κόπαν—κάπα, δώσαντας ἴσως ὑπόσχεσιν «ἀποχῆς» καὶ.... προσελθόντας ἐνδρέως τὸ πρωῒ εἰς τὰς κάλπας. Πάντως οἱ ἄνθρωποι δὲν παρεξήγησαν τὸ ἄκακον πνεῦμα. Διησθάνθησαν μέσα εἰς αὐτὸ τὴν χαρὰν τῶν ἀδελφῶν των διὰ τὴν παλιννόστησίν των εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Καὶ ἐδέχθησαν τὸ πλατύστομο «μπράβο» τῶν συναθρώπων των, ὡς ἐτυμηγορίαν ἐξιλασμοῦ. Εὖγε τους λοιπόν!

*

Ἀλλιὰ παραεισύρθημεν ἀπὸ τοὺς ἀθρόως προσελθόντας εἰς τὰς κάλπας ὄχθεν «ἀπέχηδιας» καὶ ἐλησμονήσαμεν κάπως τὸ συμπέρασμα δεύτερον. Διότι, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, δὲν μᾶς μεταπείθει τίποτε πλέον. Χθὲς ἡ ψυχρὰ ὁμιλία τοῦ Διονυσίου μετεφέρθη ἀπαστεύτως εἰς τὸ θερμὸν καὶ ὅλοτε ἐπαναλαμβανόμενον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν Μεσογειακὸν κλίμα τῆς πόλεώς μου. Δὲν νομίζομεν, ὅτι εἰς τὴν χώραν τοῦ Τεωρτσιὰ ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία ἐξεζεσκλώθη περισσότερον πολιτισμένα. Ἐνθυμούμεθα, ὅτι ὁ Μέγας Ρέρων εἶχεν εἰπεῖ πρὸς Ἕλληνας ζωμοσυγγραφεῖς τὴν ἡμέραν ποὺ οἱ συμπατριῶται ἐνεπιστεύοντο εἰς τὰς ψηφοδέλτους τὰς θελήσεις των: «Ἰδέτε πῶς κάμνομεν ἐδῶ τὰς ἐκλογάς καὶ γράψατε σχετικῶς, διὰ νὰ μᾶς μιμηθῇ ὁ Λαός σας». Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ αἰώνιος Φίλος μας νὰ γράψωμεν ἤδη: «Καὶ ἡμεῖς ἔτσι τὰς ἐκάμαμεν». Τί τὸ θέλετε. Τὸ Ἑλληνικὸν φιλότιμον ἐγιγαντώθη χθὲς καὶ παρουσιάσεν ἅπαν θαυμασιεπίληπτον. Ἰδιά τὰ παιδιαιτέρως ἤθη μας: Ἐκλογάς χωρὶς καὶ π ὑπαρωμιᾶρ ἐπαισόδιον. Ἐκλογὰς μὲ ἀπόλυτον πειθαρχίαν. Ἐκλογὰς μὲ ἄψογον τάξιν. Ποῦ ἦσαν χθὲς οἱ μπρισίνοι; Ποῦ οἱ περικάψαις, οἱ ἀπεψιαί καὶ οἱ ὄχι ἀπάνιοι φόνοι; Ἀλλὰ διατί νὰ ἀνθυμούμεθα πλέον ταῦτα; Ὁ ὕμνος τῶν Πατρῶν ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ ἀφῆσαν ὅλα αὐτὰ νὰ ταφοῦν μαζὶ μὲ τὴν ἐποχήν, ποὺ ἐτάφη εἰς τὰς καλύπτας....

*

Ὀφείλομεν παντηγυρικὸν ἔπαινον πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ταξίαρχον κ. Παπανικολάου, πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Πετσάνην καὶ Κωνσταντάραν, πρὸς ὅλους γενικῶς τοὺς ἱδιοκτήνας τὰ σώματα ἀσφαλείας καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. Ἐφάτησαν τὴν τάξιν εἰς ἄψογον γραμμήν. Καὶ ἔλαβον μέτρα, τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν νὰ ἀμαυρωθῇ τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἀθέμιτον τῶν ἐκλογέων ἀκμαῖον καὶ ὑψηλόν. Τὴν πόλιν ἀπὸ πρωΐας ἐπέρασεν περίπολοι ἱππικοῦ καὶ κυρίως ἀστυνομίας. Ζῶμεν εἰς τὴν αἰῶνα τῆς μηχανῆς. Καὶ μετὴν τελειότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐξελιχθῇ τὰ σώματα ἀσφαλείας δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ συνεφαρμοσθοῦν μαζί της. Κομψέταται αὐτοκινητάκια πλήρη ἀστυνομικῶν διεσταυρώνοντο ἀκαρῶς εἰς τὰς ὁδούς. Ἐπεβήμενον εἰς τὰ ταμπλὸ Παρηκολούθουν τὰ πάντα. Ἄλλα ἦτο τέτοια ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε, ἐὰν ἄλλοτε θὰ ἐβγαίνατε τὴν ἐντύπωσιν στρατοκρατίας, χθὲς ἐπιμένομεν ὅτι παρακολουθούσατε θεσμικὰς ἐπιθεάσεις. Ἡ συβαρότης τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ εὐπρέπειά των καὶ οἱ τρόποι των πρὸς τοὺς ψηφοφόρους, ἂς ἔκαμαν νὰ ζηλεύσετε ὑπερηφάνειαν δι' αὐτούς.

*

Μέχρι ἀκόμη εἰκόνες. Οἱ ἔβδομοι γραμμένοι ἀπὸ κόρμον. Εἰς τὴν πλατεῖαν ὁ συνήθης περίπατος τῆς Κυριακῆς μὲ ἀπόλυτον κυριαρχίαν τοῦ ὑραίου φύλου. Ἀλλήθεια, ποῖα ἐτύμηγορεν αὐτή, ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, νὰ ἐπαληθορρήσῃ ἐκείθεν; Παλαιόταται εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπλείετο εἰς τὸ ἱστίον, διότον φόβον νὰ ἐμπλοκῶν καὶ τῶν ἐπαισοδίων μεταξὺ τῶν ἀπαθῶν τῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μεσιδῶν. Αὐτὴν τὴν φορὰν θὲν ἐσκάφθη κἂν ποιοσδήποτε ἐνδεχόμενον. Ἔγινε μήπως τὸ λεγόμενον ἀσθενὲς φύλλον τόσον ἰσχυρὸν ὥστε νὰ ἀφληχῇ τοὺς κινδύνους; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἁπλούστατα δὲν ὑπῆρχον κίνδυνοι. Ἀκόμη καὶ αἱ φωναὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ αἱ ἀπαισιοδοξίαι, ποὺ ἀπετέλουν συστατικὰ τῆς ἐκλογικῆς ἀτμοσφαίρας ἔλλειψαν ἐντελῶς. Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς ἀτονίας ἠγώχλησε πολλοὺς ποὺ ἤθελον κάποιον θόρυβον καὶ κάποιαν ζωηρότητα. «Τόση μουγκαμάρα!...» Τὸ εἶπαν παλλοί ὄχι χωρὶς κάποιαν δόσιν ἱστηνοχωρίας. Ἤσαντως ἡ ἔλλειψις ἐκδηλώσεων δέον νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μὲν ἀριστερά, ἀποτελοῦσα πάντοτε τὸ ἔναυσμα, ἀπουσίαζε, οἱ ἐκλογεῖς δέ, ἀκαρῶς ἀπαχρώσεως, ἀνῆρχον εἰς κόμματα παραλλήλων πολιτευμάτων κατευθύνσεων. Ἐξ ἄλλου ὅλα τὰ καταστήματα παρέμενον ἐρμητικῶς κλεισμένα. Καφφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ἐστιατόρια καὶ κυρίως τὰ οὐζοπωλεῖα. Τὰ οἰνοπνευματώδη θύματα, εἶχον κηρυχθῇ ὑπὸ ἀπαγορεύσεως καὶ ὁμολογουμένως ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐσημειώθη κατὰ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν ἀποχή....

*

Καὶ ἤδη μία σύντομος ἐπίσκεψις εἰς τὰ κυριώτερα ἐκλογικὰ τμήματα. Ἐν πρώτοις δύο παρατηρήσεις πρέπει νὰ σημειωθοῦν σχετικῶς μὲ αὐτά. Ἐνῷ ἄλλοι, ἰδίως τῆς Ἄνω πόλεως, εἶχον ἐπιβαρυνθῇ μὲ μεγάλον ἀριθμὸν ψηφοφόρων, εἰς ἄλλα οἱ καταλόγοι παρεισεδέμβανον μικρὸν σχετικῶς ἀριθμόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐκ τῶν πρώτων οἱ πολῖται ὑπεχρεοῦντο νὰ περιμένουν ἐπὶ ὥρας μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ σειρά των. Ἡ μικρὰ αὐτὴ παρατήρησις θὰ ἠμπορούσεν' ἀποφευχθῇ, ἂν ὑπῆρχεν εἷς τοὺς ἀριμοδίους κάποια ἐγκαιρος προβλεπτικότης, ἡ ὁποία θὰ ἐβοήθει τὴν κατανομὴν τῶν ψηφιφόρων κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ διάφορα τμήματα. Ἡ δευτέρα διαπίστωσις ἀφορᾷ τοὺς ἀριθμούς, τοὺς ὁποίους θὰ παρατηθέσωμεν κατωτέρω. Δεινοκόνουν τὴν κίνησιν τῶν ἐκλογέων μέχρι τῆς μεσημερίας, ὅπου βέ φαίνονται, μικροί—καὶ αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ συμβαίνῃ εἰς ὡρισμένα τμήματα τῆς Κάτω Πόλεως—τοῦτο δηλοῦται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐν λόγῳ τμημάτων ὑπάρχουν ἐκλογεῖς, ἐγγεγραμμένοι μόνον μέχρι τοῦ 1926. Ἂν κατὰ τὴν ἔκτασιν μέχρι σήμερον μεσαιωνοβίων θανατώσεων, ὑπολογίσῃ κανεὶς τοὺς θανόντας, τοὺς μεταθεσιτευσαντας κ.λ.π. θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ σημπέρασμα. Ὅτι οὐδεμία ἐποχὴ ἐσημειώθη. Μὲ τὰς ἀναγκαίας αὐτὰς διευκρινήσεις ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ πρῶτον Τμῆμα.

Θὰ ἐβουκολιάζετο ἂν ἔξω ἀπὸ αὐτὸ εἶχε τοποθετηθῇ ἡ ὑπάρχεσις: «Ταχεῖα διακοπαραίωσις ψηφοφορίας». Ἀλλὰ πρὸ μεσημβρίας ἡ ἐφαρευτικὴ του ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀσχολήθηκε μὲ ἀνταλλαγὴν ἀποψέων καὶ προγνωστικῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀνοιδεύσῃ τὴν συζήτησιν καὶ μὲ κανένα «οὐζάκι». Ἡ ἀπαγόρευσις ἔχει, ὡς γνωστόν, ἰδιαιτέραν σημασίαν δι' ὅσα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τηρεῖται μὲ αὐστηρότητα. Οἱ ψηφίσαντες μέχρι τῆς μεσημβρίας ὑπερέβησαν τοὺς 460.

Ἡ ἰδία .... ἀπραξία μᾶς ἀναμένει καὶ εἰς τὸ Β' Τμῆμα. Τὴν ἰδίαν αἰτίαν ἀνακύπτομεν καὶ ἐκεῖ ἐπαναλαμβανομένην. Οἱ ψηφίζοντες εἰς τὸ Τμῆμα εἶναι ὀλίγοι καὶ ὅλοι ἐγγεγραμμένοι πρὸ τοῦ 1926. Ἕνας Γάλλος παρατηρητής...ἐξομολογεῖται κατ' ἰδίαν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ «παιχνίδι» παίζει τὸν ρόλον τοῦ διαφράγματος, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου κελεύεται εἰς τὸν καθιλιαμὸν τὸ μυστήριον. Ἤλθε μα ἰαὐτὰς προφανῶς διὰ τὸν ἴδιον λόγον, ἰδιά τὸν ὁποῖον μετέβημεν καὶ ἡμεῖς. Παίρνει τὸν ἀριθμὸν τὸν ψηφισάντων: 270. Τὴν ὥραν ποὺ φεύγει, μὲ ἐκφρασιν τὴν ἔκφρασιν τῆς ἱκανοποιήσεως, ἐπέστεναι περὶ ἑνὸς συγκινητικοῦ θεάματος. Μὲ τὸ διβλιάριον ἀνὰ χεῖρας προσέρχεται ἕνας ἀνάπηρος ποὺ τὸν στηρίζουν οἱ πατερίτσες. Ὁ παρατηρητὴς τὸν χαιρετᾷ μὲ σεβασμόν.

Μεγαλύτερα εἶναι ἡκίνησις ποὺ ἐσημειώθη εἰς τὸ 3ον Τμῆμα. Ψηφίσαντες 282. Ἡ ἐπιτροπὴ προβλέπει προσθέλειαν... πιστῶν τὸ ἀπόγευμα καὶ ἀπαλλαγὴν πρὸς τὸ παρὸν τὴν μεσημβρινὴν διακοπήν της.

Τὸ 4ον Τμῆμα προπορεύεται τῶν ἀνωτέρω κατὰ πολλὰ «μήκη». 650 ἔχουν ἤδη ψηφίσει τὸ φαινόμενον ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸ ἑπόμενον τῶν μυστικῶν. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ συνωθοῦνται ἀκόμη παρέπονοι ἄλλοι τάδε εἰς τὴν πόρταν.

Ἰκανοποιημένοι εἶναι... οἱ ἀφορμένοντες εἰς τὸ ὄον Τμῆμα μὲ τοὺς 230, ποὺ τὸ ἐψήφισαν μέχρι στιγμῆς. Ἕν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι αὐτὸς μόνον ψηφοῦσι ἤδη παρὰ ἐλαμβάνομενος εἰς τὸν κατάλογον, ποὺ ἔχουν παθάνει τὰ παιλευταῖα χρόνια. Τὸ Τμῆμα ἔχει πολλοὺς ψηφοφόρους προχωρημένης ἡλικίας καὶ ἡ θεσσαλία μ ἐτὸ θράμα τῆς κατοχῆς ὑπῆρξεν τόσον εὐνοϊκὴ ἰδιά τοὺς κόσμους τῆς αἰωνιότητος... Τὰ ἴδια ἰσχύουν καὶ ἰδιά τὸ 6ον Τμῆμα, ὅπου οἱ ψηφίσαντες μέχρι τῆς μεσημβρίας πάντοτε ὑπερέβησαν τοὺς 200.

Ἰδιαίτερα μυαίνει ἰδιά τὸ 7ον. Μειδιῶν καὶ εὐχαριῆς, ὡς πάντοτε, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς πρωτοβάθμιος κ. Καλλέργης. Τὸ Τμῆμα του ἔρχεται «γκαμπᾶ». Μέχρι τῆς 12ης ἔχουν ψηφίσει 620. Ρυθμὸς γοργός, σύστημα πεικτικόν. Ταχύτης. Ἐντὸς ὀλίγων μιόνων λεπτῶν παρουσίᾳ μας ἔρχονται καὶ φεύγουν περὶ τοὺς 150 ψηφοφόρους. Οὐδεὶς σπουδαιότερος.

Τὸ 8ον καὶ τὸ 9ον ἔρχονται μὲ καλὴν σειρά... Πεντακόσιοι καὶ πλέον ἐψήφισαν.

Τὸ 10ον Τμῆμα ἔχει ζωηρότατην κίνησιν. Ἱκανοποίησις στῆς κούρας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς. 515 ἐξέφρασαν τὰς προθυμίας των.

Καὶ προχωροῦμεν εἰς τὰ τμήματα ποὺ ἔχουν μεγάλας «ἐπίννες». Πλῆθος ἀνωμοθεῖται ἔξω ἀπὸ τὸ 20ον Τμῆμα. Πόσοι θὰ περάσουν ὅλοι αὐτοὶ ἀπὸ τὰς κάλπας; Ἡ περιφέρειά του εἶναι ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐπεκτεταμένας. Ἡ ἀπογευματινὴ κίνησις προβλέπεται περισσότερον ζωηρά.

Ἐκεῖ ὅμως, ποὺ ἐσημειοῦνται πραγματικὰ ρεκόρ εἶναι εἰς τὰ τμήματα ποὺ ἐβρέχουν εἰς τὰ διβλιοστήρια τοῦ Βουβοῦ. Τὸ περιούλιον κατακλύζεται καιριλλεκτικῶς. Εἰς μίαν στιγμὴν ἐξέρχεται ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος μὲ τὴν κάρμην του. Γίνεται ἀντικείμενον ἐκπαθείσεως. Καὶ μὲ χιρὰν καὶ... καμτερίαν οἱ ἐκλογεῖς ἀναμένουν πὴν ἐσειρὰν των, ἡ ὁποία λόγῳ τοῦ ὄγκου του φαίνεται ὅτι θὰ βραδύνῃ ἀκόμη....

*

Μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν, εὐπρέπειαν καὶ πολιτισμόν, οἱ συμπολῖται προσῆλθον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπογεύματος εἰς τὰς κάλπας. Ὁ πρωϊνὸς συνωστισμὸς ἐιδόσῳ παρήρχετο ἡ ὥρα ὑπεχώρει πρὸ τῆς βαθμιαίας ἐξαντλήσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγε ραμμένων. Ἡ μεγαλειτέρα συρροὴ σχετικῶς παρετηρήθη εἰς τὰ παραρτήματα τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τῆς Ἄνω πόλεως, ὅπου οἱ ψηφοφόροι προσήρχοντο ἄνευ διακοπῆς σχεδὸν μέχρι τῆς ὥρας τῆς λήξεως τῆς Ψηφοφορίας. Καὶ ὅλοι μὲ τὴν ἰδίαν διάθεσιν, ὅπως καὶ τὸ πρωΐ, σοβαροί, ἀξιοπρεπεῖς, ἀδημονοῦντες μέχρι νὰ φθάσουν μέχρι τῆς κάλπης διὰ νὰ δώσουν τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ὡσάν νὰ ἐφοβοῦντο μήπως τοὺς διέγραφε ἀπὸ τὸ μεγάλο της προσκλητήριον....

*

Διὰ τοὺς «ἀπέχηδες» ἐξεχείλισε πλέον τὸ ἀπόγευμα τὸ ποτήριον τῆς ἀγωνιώδους ἀναμονῆς. Ἤλπιζον πῶς ἡ «δουλειά θὰ ἐπήγαινε καλά» ἔπειτα ἀπὸ τὸν καταρράκτην τῶν συμβουλῶν, τῶν ἀπειλῶν, τῶν ὑποσχέσεων, τῶν ὁλονυκτίων τέλος καθοδηγήσεων διὰ παντὸς προσιτοῦ μέσου προπαγάνδας εἰς τὰς συνοικίας καὶ τοὺς συνοικισμούς. Καὶ ὅταν τὸ ἀπόγευμα διεπίστωσαν ὅτι οἱ πρωϊνὲς «οὐρὲς» εἶχον καὶ συνέχειαν ἀνεξάντλητον, καὶ ἀκόμη ὅτι ἡ ἀπογοήτευσις διεθέχετο ἐν τῷ προσώπῳ τῶν «καθοδηγητῶν» τὴν μακαριότητα τῆς αἰσιοδοξίας, ἐσημείωσαν στροφὴν κανονικὴν καὶ ἔσπευσαν, μετὰ τῶν ἀναγκαίων προφυλάξεων διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν «μοναρχοφασιστικὴν» φάλαγγα. Δὲν ἦσαν ὀλίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐθεάθησαν μεταξὺ τῶν ψηφοφόρων τοῦ ἀπογεύματος. Καὶ ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ ἐμφάνισίς των, ἐγένετο δεκτὴ μετὰ τιμῶν...

—Κι' ἐσὺ ἐδῶ; Πέρασε μπροστά μου νὰ φύγῃς γρηγορώτερα.... Καὶ ὁ μετανοῶν «συναγωνιστὴς» ἐμειδία ἐπιχαρίτως πρὸ τοῦ φιλοφρονήματος.

*

Μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ὁπότε ἔκλεισαν τὰ ἐκλογικὰ τμήματα καὶ τὸ μεγάλο μυστικὸν τῶν καλπῶν θὰ ἠρχιζε νὰ ἀποκαλύπτεται, ἡ τάξις καὶ ἡ ἠρεμία ἐτηρήθησαν ἀπαρασάλευτοι. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν καὶ κατὰ πόσον τὸ πρωτοφανὲς καὶ εἰς ἀσυλλήπτους δι' ἡμέραν ἐκλογῶν διαστάσεις φαινόμενον παρετηρήθη καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις. Αἱ Πάτραι πάντως δικαιοῦνται νὰ ἐλπίζουν ὅτι ἐπέτυχον τὰ πρωτεῖα. Πρὸς τιμὴν τῶν ἀρχῶν, πρὸς τιμὴν τῶν πολιτῶν της.

*

Καὶ πλέον μὲ τὸ κλείσιμον τῶν